

Háromszor egy nap

A szerző(k) és / vagy előadó(k) neve: Kis Annamária Judit

Intézmény, kar: Eszterházy Károly Főiskola, Bölcsészettudományi Kar

Szak, specializáció, évfolyam: Képi ábrázolás, Képgrafika, III. évfolyam

Témavezető(k) neve, fokozata, beosztása: Dr. Kerecsi Nemere, adjunktus

Háromszor egy nap

Művem elkészítését egy gyűjtés előzte meg, mely során különböző színű, méretű és formájú gyógyszeres leveleket gyűjtöttem. A kórházi gyógyszerelés után felhalmozódott levelek sokfélesége keltette fel az érdeklődésemet, hiszen minden levélnek megvan a maga tulajdonsága, attól függően, hogy milyen gyógyszer csomagolásául szolgál.

A gyógyszergyártás manapság rohamosan fejlődik, szinte naponta jelennek meg új készítmények, melyek fájdalmaink csillapítására vagy éppen betegségek megelőzésére szolgálnak. Az emberek már többféle termék közül választhatnak, ugyanis két különböző logóval ellátott készítmény is képes azonos hatást elérni. Régen azonban ez nem volt így, enyhébb panaszokat képesek voltak gyógynövényekkel is kezelni, komolyabb betegségeket – amire ma már van gyógymód – nem tudtak gyógyítani.

Manapság megeshet, hogy hiába van egy betegsége gyógymód, a beteg nem képes hozzájutni, mert a gyógyszernek túlságosan nagy anyagi vonzata van.

Egy gyógyszeres kezeléssel kétféle folyamat indul el, minél több gyógyszert vesz a beteg magához, annál közelebb kerül saját kúrájának végéhez, gyógyulást remélve. Emellett viszont egyre több gyógyszer fogy el, napról napra, egyre kevesebb marad a levélen és a levélnek már nem kell betöltenie korábbi funkcióját.

A levelek tulajdonságai

A levél a gyógyszer fontos kelléke, hiszen ez védi a külső környezeti hatásoktól, nedvességtől, szennyeződéstől. Az átlátszatlan levelek pedig a fényérzékeny termékeket védik meg az UV sugaraktól. Ez a védelem addig tart, míg a beteg át nem törí a levél hátsó falát és kiveszi a gyógyszert. S mikor az utolsó szem is elfogy a levélre többé nincs szükség, hiszen nincs mit megvédenie, rendeltetése megszűnik, a beteg számára felhasználhatatlan, így a szemetesbe kerül. A beteg számára sokkal fontosabb és értékesebb a gyógyszer maga, így nem meglepő, hogy bárminemű sajnálat nélkül képes megválni a csomagolástól. Azonban ha jobban megfigyelünk egy-egy levelet észrevehetjük, hogy annak is megvan a maga sajátossága. A gyógyszerek is különböző összetevőkből állnak, más-más betegség gyógyítására szolgálnak, különböző tulajdonságokkal bírnak. Ezek a különbségek már a csomagolásban is megjelennek, hiszen minden gyógyszer különböző levélre, és dobozba kerül. A levelek rendkívül változatosak, csakúgy, mint a gyógyszerek.

Ez a változatosság készítetett arra, hogy gyűjtsem azokat, s minél többfélét megismerjek. A levelek összehasonlítása több szempont alapján történhet:

- méret
- szín
- forma
- egy levélen lévő gyógyszerek száma
- gyógyszerek alakja, mérete, elhelyezkedése
- perforáció

Rendszer és véletlen

Minden levél egy bizonyos szabály szerint épül föl, mindegyiknek megvan a maga rendszere. Ez a rendszer viszont nem csupán a levélen jelenik meg, hanem a saját mindennapi életünkre is hatással van, azáltal, hogy napi rutinunk részévé tesszük az orvosság magunkhoz vételével. Életünk is egyfajta rendszer szerint épül föl, minden napnak megvan a maga megszokott ritmusa, mely hétről-hétre, évről-évre ismétlődik, mely gyógyszerfogyasztás nélkül is jelen van. A reggeli kelés; iskolába, munkába járás mind-mind egyfajta rendszert alakít ki életünkbe. Azonban minden ember életében bekövetkeznek olyan fordulatok, melyek teljesen felboríthatják a jól megszokott rendszert, újragondolásra készítetik az embert, hogyan szervezze újjá életét. Kénytelen lesz máshogy szervezni életét, valamit beépítve, vagy éppen elhagyva, de egy új rendszert megteremteni. Sokszor egymás után rengeteg új hatás éri az embert, s ezt kénytelen kezelni. Azonban vannak, akik nem tudnak, vagy nem akarnak egyfajta rendszerben élni, minden napjuk más, elébe mennek a váratlannak, keresik az újat vagy éppen nem tudják, mi vár rájuk a holnapi nap, céljuk az aznap túlélése.

A betegség is valamiféle váratlan dolog, aminek lehetnek előjelei, de mindig van egy pont mikor ténylegesen megbizonyosodik az ember a betegségéről, onnantól kezdve megváltozik viselkedése, s arra törekszik, hogy meggyógyuljon.

Ez a folyamat ellentétesen is működhet, ha egy egészséges ember nem gyógyulás céljából szedi a gyógyszert.

Kiválasztott levél

Bár az áttetsző levelek izgalmas játékra képesek azáltal, hogy engednek valamit megmutatni a mögöttük lévő világból, másik részük mindeközben eltakar, az összegyűjtött levelek közül mégis egy átlátszatlant választottam.

Először a levél színe és átlátszatlansága fogott meg, hiszen teljes egészében ezüstszínű, kissé fémhatású. A levélnek nincs áttetsző része, a tablettákat kibontásig nem is láthatjuk. Az ember kíváncsian pattintja ki a gyógyszert a levélből, hogy megtudja, hogy is néz ki, az, ami majd szervezetébe fog kerülni. A fémhatás azért volt izgalmas számomra, mert földézte azokat a gyógyszereket, melyek folyékonyak, kanál szükséges a bevételükhöz. Ez esetben kanálra nincs szükség, de színében mégis megjelenik.

A levél összesen 12 részre osztható a perforálások által, de a kis négyzetek közül, csak 7 tartalmaz gyógyszert is. Már itt megjelenik a korábban említett rendszer, hiszen egy hét 7 napból áll, a hetek hónapokat alkotnak, melyekből egy évben 12 van. Mindez egy folyamatos, megszakíthatatlan ciklusban ismétlődik.

A gyógyszerek elhelyezkedése sem szokványos, hiszen az első és a harmadik sor egyforma. 3-3 szemet tartalmaz mind a kettő, ellenben a második sorban csak egy szem található pontosan azon a helyen, a második négyzetben, ahol a két szélső sorban hiányzik.

A maradék 5 négyzet mégsem mondható üresnek, hiszen az egész levél felülete apró mélyedések sorából áll, így az egészet összefogja egy teljes egészé.

Kiszámíthatatlan

A gyógyszeres levelek szigorú ritmusát meg akartam törni, valami kiszámíthatatlannal ellensúlyozni. Életünk során többször élünk át váratlan helyzeteket, melyeket nem mi befolyásolunk. Lehet, hogy a másodperc töredéke alatt történnek, mégis nagyobb hatással vannak ránk, mint bármi a jól megszokott napirendünkből. Olyan anyagot akartam beleépíteni, amely jól tükrözi a véletlent. Így jutottam el a háztartásokban oly jó ismert és sokat használt alufóliához. Az alufólia lapokat először összegyűrtem, majd újból kisimítottam, mely minden esetben más és más mintázatot adott, attól függően, hogy hogyan gyűrtem meg. Bár én voltam az, aki meggyűrte a lapokat, mégsem tudtam teljesen kontrollálni magát az anyagot, így számomra is teljesen ismeretlen volt a nyomtatásig, hogy pontosan hogyan is gyűrődött meg. Egyes helyeken annyira sok mélyedés keletkezett, hogy tömör fekete foltokat adtak vissza, még néhol szép halványszürkék alakultak ki.

Érdekes, hogy szándékom volt a véletlenszerűség beépítése, mégis csupán ez egy visszalépés, vagy körbeérés, hiszen a levél már önmagában tartalmazza az alufóliát. Ahhoz, hogy a gyógyszert kezünkbe vegyük, kénytelenek vagyunk az alufóliát áttörni.

Nyomtatás

A gyógyszeres levél és az alufólia rendkívül sok apró mélyedést hordoz magában, ahova a festék eljuthat és nyomtatás után mindazt, ami a dúcon van, visszaadja, így kollográfiaként készítettem el a nyomatok dúcait.

Csakúgy, mint egy röntgenfelvétel én is egy felszín alatti képet akartam megmutatni, ami tényszerű, amit a színhasználat is erősít.